

KO JE KO

Ulrike Almut Zandih (*Ulrike Alamut Sandig*, 1979, Riz, Nemačka), studirala je nauku o religijama i indologiju, kao i na Nemačkom institutu za književnost u Lajpcigu. Objavila je zbirke pesama, knjigu za slušanje i radio drame. Njene pesma i priče su višestruko nagrađivane. Gostovala je na međunarodnim festivalima i programima za književnost. Njene pesme su objavljene u antologijama na više jezika. Živi u Lajpcigu.

Dragan Babić (1987, Karlovac), diplomirani student Odseka za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše kratke priče, prikaze i kritike. Dobitnik nagrada „Janoš Siveri“ i „Duško Trifunović“ u Novom Sadu i Prve nagrade u kategoriji kratke priče na XVII Svetosavskom književnom konkursu Narodne biblioteke „Njegoš“ iz Knjaževca. Uvršten je u zbornike kratkih priča „Najkraće priče 2009“ i „Najkraće priče 2010“ izdavačke kuće „Alma“ iz Beograda. Živi u Somboru.

Dragana Beleslijin (1975, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Kritičke i književnoistorijske tekstove objavljuje u periodici. Objavila je studiju *Sterijine parodije: iskušenje (post)modernog čitanja* (2009), kao i knjigu izabranih književnih kritika i eseja *Dan, kontekst, brzina vetra* (2010). Živi u Novom Sadu.

Zoran Bundalo (1947, Sarajevo), diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Pesnik i graditelj. U zamašnom graditeljskom opusu najznačajnija dela su mu: Hram Svetog arhandela Mihaila u Jabučju kod Lajkovca (1989-2007), Stambena grupacija Radovančević (2004-2008) u Beogradu i Centralno spomen obilježje u Istočnoj Ilidži koje je u gradnji. Objavio je, u periodici, prevode iz pesničkih dela V. H. Odna i Luisa Meknisa. Pesničke knjige: *Liv* (1974), za koju je dobio nagradu „Branko Radičević“, *Poslednji silazak* (1983), *Na stavama svetla i tame* (1995), *Sa vrška usana* (2000), *Traktat o senci* (2000) i *Sveopšta zemlja* (2007). Živi i radi u Zemunu.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je prevode proze Džona Barta, Eni Pru, Krisa Abanija, Rejfa Larsena i dr. Radi kao predavač u Centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Zoran Ćirić (Niš, 1962), objavio je knjige priča: *Zlatna dekada* (1992), *Nišvil* (1994), *Kalibar 23 za specijalistu* (1995), *Zen Srbiana* (1997), *Vulvaši* (1998), *Odbrana gradova* (1998), *Kaži mami* (1999), *Starinska stvar* (2001), *Gang of Four* (2005), *Tvrda ljubav* (2006), *Solidno srce* (2008), *Telesna straža* (2010) i *Kratki ljudi* (2011); romane: *Prisluškivanje* (2002), *Hobo* (2001), *Smrt u El Pasu* (2003), *Slivnik* (2004); knjigu pop-eseja *Divlja horda / Zabeleške mlađeg pokvarenjaka* (2007), *Noć svih svetih* (2009); knjige poezije: *Rio Bravo* (1990), *Remix* (1991), *Wah – Wah* (1992), *Tajni život u Srbiji* (1995), *Post* (1996), *Pesme o zanatima* (1997); knjigu – „katalog sponzora“ *Magični geto* (koautor Zlatko Ristić Paya, 1995). Dobitnik je više nagrada, između ostalih, „Branko Radičević“, Fonda „Borislav Pekić“, NIN-ove nagrade, nagrade Narodne biblioteke Srbije za najčitaniju knjigu u 2002. Priče, pesme i odlomci iz romana prevedeni su mu na više stranih jezika. Živi i radi u Nišu.

Marjan Čakarević (1978, Čačak), diplomirao je i završio master studije iz srpske i svetske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljene knjige poezije: *Iseći* (1997), *Paragrad* (1999) i *Sistem* (2011). Piše i književnu kritiku i esejistiku. Objavljivao u domaćim i regionalnim časopisima. Živi u Beogradu.

Marijan Dović (1974, Zagreb), na ljubljanskom Filozofskom fakultetu diplomirao je uporednu i slovenačku književnost. Od 2000. radi kao istraživač na Institutu za slovenačku književnost i nauku o književnosti ZRC SAZU. Bavi se književnim kanonom, teorijom vrednosti, sistemskom teorijom literature i pitanjima autora i autorstva. Objavio je monografije *Sistemske in empirične obravnave lite-*

ature (2004), *Slovenski pisatelj: Razvoj vloge literarnega proizvajalca v slovenskem literarnem sistemu* (2007), uredio je monografiju o Janezu Trdini, zbornike *Literatura in cenzura* i *Literatura in literarno posredništvo*, zbornik o avangardisti Antonu Podbevšku i elektronsko izdanje njegovih *Zbranih pesmi*. Od 2007. godine predaje na Univerzitetu u Novoj Gorici. Kao violinist, kompozitor i umetnički direktor muzičke radionice Jazzinty u Novom Mestu, intenzivno se bavi i improviziranom džez muzikom.

Admir Džanko (1986, Sarajevo), diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, na Odsjeku za bosanski, hrvatski, srpski jezik i književnost naroda BiH. Objavio zbirku moltskih zapisa *Mreža* (2009), a zastupljen je u časopisima, zbornicima i na književnim blogovima (*Pljuski*, *Nova poetika*). Pesme su mu prevedene na slovenački jezik. Živi i radi u Sarajevu.

Džejs Džojz (*James Augustine Aloysius Joyce*; 1882, Ratgard, Dablin –1941 Cirihi), irski književnik. Iako je jedno vreme studirao medicinu u Dablinu, već 1902. godine napustio je Irsku, da joj se više nikad ne vrati, sem na kratko u dva navrata. Svoju Itaku tražio je u Trstu, Parizu, Cirihi. Od Irske je uz sebe imao samo Noru Branakl, devojkicu koja je pošla s njim i uskoro mu postala supruga. U književnosti javio još kao student, 1899. godine, jednom zanimljivom esejističkom analizom lbzena. On je eksperimentima u narativnoj tehnici i strukturi romana i primeni toka svesti dao nov pravac modernoj književnosti. Prva zbirka pesama *Kamerna muzika* izišla mu je 1907. (jedno vreme pripadao je grupi imażinista, sa Paundom i Eliotom), a zatim je pred sam Prvi svetski rat objavio jedinu knjigu pripovedaka *Dablince. Portret umetnika u mladosti* pojavio se 1916, drama *Izgnanici* 1918, 1922. svetska književnost dobila je njegovo remek-delo roman *Uliks*, na kome je radio još od 1914. To delo smatra se biblijom evropskog proznog modernizma i uprkos vrlo oštroj polemici oko Džojsovog književnog dela, izvan svake sumnje je njegov ogroman uticaj na razvoj književne proze 20. veka. Posle *Uliksa*, Džojz je napisao još samo *Fineganovo bdenje* (1939), delo na kome je radio više od petnaest godina.

Dubravka Đurić (1961, Dubrovnik), feministička pesnikinja i teoretičarka. Diplomirala je i magistrirala na grupi za Opštu književnost i teoriju knji-

ževnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu, doktorirala na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se teorijom kulture, teorijom medija, teorijom moderne i postmoderne poezije, teorijom roda, umetničkim i pesničkim performansom. U statusu predavačice ili gosta predavača držala predavanja u Centru za ženske studije, na AOM-u, Fakultetu političih nauka, Fakultetu dramskih umetnosti, kao i na fakultetima u SUNY-Bafalo i UCSD, San Dijego, u Ljubljani i Kopru. Priredila i prevela niz teorijskih temata u časopisima iz oblasti teorije poezije i teorije umetnosti. Jedna je od osnivačica i urednica časopisa „Profemina“. U Asocijaciji za žensku inicijativu pokrenula Ažinovu školu poezije i teorije. Zbirke poezije: *Priroda meseca, priroda žene* (1989), *Knjiga brojeva* (1994), *Klopke* (1995), *All-Over: izabrane i nove pesme sa esejima koji određuju fazu moje poezije od 1996-2004* (2004). Objavila je brojne kritike i studije o poeziji, umetnosti i plesu, kao i knjige *Jezik, poezija, postmodernizam* (2001), *Govor druge* (2006), *Poezija teorija rod: moderne i postmoderne američke pesnikinje* (2009), *Politika poezije: tranzicija i pesnički eksperiment* (2010), *Diskursi popularne kulture* (2011). Korednica je antologije tekstova *Impossible Histories – Historical Avant-Gardes, Neo-Avant-Gardes, Post-Avant-Gardes in Yugoslavia 1918-1991* (2003). Živi u Beogradu.

Anđelko Erdeljanin (1941, Vojka), školovao se u Vojki, Staroj Pazovi i Novom Sadu (diplomirao jugoslovensku književnost na Filozofskom fakultetu). Radio u „Sremskim novinama“, Radio Novom Sadu i još nekim ustanovama. Piše pesme i priče, aforizme, knjige za decu, književnu kritiku, radio drame. Knjige: *Pamet protiv uma* (1970), *Poluteške beleške* (1976), *Zavrzleme* (1977), *Lake pesme* (1979), *Svet je mali* (1985), *Za intimnu negu* (1985), *Nešto slatko* (1994), *Vojka* (1997), *Kokoštrklja* (1996), *Srpski aforizmi* (1997), *Bezdušna opasnost* (1999), *Smešne pesme* (2002), *Nikom ništa* (2004), *Sitne zverke i barabe* (2004), *A meni neprijatno* (2005), *Razmišljator* (2005), *Najveći konj u Srbiji* (2008), *Podne u pozorišnom klubu* (2008), *Politička luda: izabrane i nove satirične pesme* (2009), *Erdeljanje: izabrani i zabranjeni aforizmi* (2010) i dr. Dobitnik je sledećih nagrada: „Radoje Domanović“, „Branica Cvetković“, „Zlatna kaciga“, „Stražilovo“, „Svetozar Miletić“, „Car Uroš“ i dr. Živi u Novom Sadu.

Sonja Jankov (1985, Novi Sad), diplomirala je na Odsjeku za komparativnu književnost Filozof-

skog fakulteta u Novom Sadu i školovala se dva semestra kao stipendista na Karlovom univerzitetu u Pragu. Objavila je knjigu poezije *Impresionistički kadrovi* (2008). Radila je kao asistent ili voditelj likovnih radionica za decu školskog i predškolskog uzrasta. Živi u Novom Sadu.

Nataša Karanfilović (1974, Foča), magistrirala je i doktorirala na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent za užu naučnu oblast Engleska i američka književnost. Objavila je studiju o savremenoj australijskoj prozi pod naslovom *Tri lica australijske proze* (2004). Živi u Novom Sadu.

Džonatan Kaler (*Jonathan Culler*, 1944), američki književni teoretičar, strukturalista, profesor engleske i uporedne književnosti na Univerzitetu Kornel. Diplomirao je istoriju i književnost na Harvardu, a doktorirao moderne jezike na Oksfordu. Objavio je više studija od kojih su na srpskohrvatski prevedene: *Sosir: osnivač moderne lingvistike* (BIGZ, 1980), *Strukturalistička poetika* (SKZ, 1990), *O dekonstrukciji: teorija i kritika poslije strukturalizma* (Globus, 1991), *Književna teorija: (sasvim kratak uvod)* (Narodna knjiga, 2005).

Džojls Kerol Oats (*Joyce Carol Oates*, 1938, Lokport, Njujork), jedna od najnagrađivanijih i najplodnijih američkih spisateljica. Radi kao profesorica kreativnog pisanja na Univerzitetu Princeton, gde predaje od 1978. godine. Takođe je i pomoćnica urednika književnog časopisa *Ontario rivju*, kao i godišnje književne zbirke *Ontario rivju pres*. Objavila je preko pedeset romana, desetak novela, preko trideset zbirki priča, osam drama, desetak knjiga eseja i kritika, deset pesničkih knjiga, pet romana za omladinu i tri knjige za decu. Dobitnica je „Nacionalne književne nagrade“ za roman *Oni* (1970), nagrade „PEN/Malamud“ i članica je Američke akademije umetnosti i pisanja. Živi u Princetonu u Nju Džerziju.

Tanja Kragujević (1946, Senta), diplomirala je i magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu, na grupi za Opštu književnost sa teorijom književnosti. Objavila je osamnaest knjiga poezije i sedam knjiga esejističkih i književno-kritičkih tekstova. Zastupljena je u više antologija savremene srpske poezije u zemlji i inostranstvu. Pesme su joj prevedene na engleski, nemački, španski, mađarski, holandski, bugarski, makedonski, slovenački,

ruski, beloruski i esperanto. Više od petnaest godina bavila se izdavačkim radom. Dobitnica je značajnih domaćih priznanja. Živi u Zemunu.

Aleksandar B. Laković (1955, Peć), piše poeziju i književnu kritiku. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Noći* (1992), *Zaseda* (1994), *Povratnik u Hilandar* (1996), *Drvo slepog gavrana* (1997), *Dok nam krov prokišnjava* (1999), *Ko da nam vrati lica usput izgubljena* (izbor, 2004); studije – *Od totema do srodnika: mitološki svet Slovena u srpskoj književnosti* (2000), *Hilendarski putopisi* (2002), *Tokovi van tokova – autentični pesnički postupci u savremenoj srpskoj poeziji* (2004), *Jezikotvorci: gongorizam u srpskoj poeziji* (2006), *Dnevnik reči: eseji i prikazi srpske pesničke produkcije 2006-2007* (2008) i *Dnevnik glasova*. Živi u Kragujevcu

Boris Lazić (1967, Pariz), objavio je putopise *Beleške o Arkadiji* (2000) i *Turski divan* (2005), roman *Gubilište* (pod pseudonimom Dimitrije Požarev, 2007), kao i sledeće pesničke zbirke: *Posrnuće* (1994), *Okeanija* (1997), *Strašna muzika o beskraju* (sa Goranom Stojanovićem, 1999), *Psalmi inovernog* (2002) i *Pesme lutanja i sete* (2008); knjigu eseja o stripu *Vrt zatočenika* (2010), a preveo je i uredio antologiju poezije starog Meksika *Leptiri od opsidijana i žada* (2010). Radi kao viši lektor za srpski jezik na Univerzitetu Pariz IV Sorbona. Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Živi u Parizu.

Mirana Likar Bajželj (1961, Novo Mesto, Slovenija), diplomirala je slovenački i bibliotekarstvo na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Objavila je zbirku priča *Sobotne zgodbe* (2009)

Živorad Nedeljković (1959, Kraljevo), pesnik i urednik. Objavio je sledeće zbirke pesama: *Pogrešna prognoza* (1991), *Majka* (1994), *Tutin i još 50 pesama* (1998), *Jezik uveliko* (2000), *Tačni stihovi* (2001), *Sušti poslovi* (izabrane i nove pesme, 2002), *Negde blizu* (2003), *Drugi neko* (2005) i *Ovaj svet* (2009). Dobitnik je „Zmajeve nagrade“, nagrada „Branko Miljković“, „Đura Jakšić“, „Meša Selimović“, „Disove nagrade“. Pesme su mu prevedene na engleski, nemački, ruski i poljski. Živi u Čačku.

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), diplomirala je i završila master studije iz engleske književnosti i jezika na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila zbirku poezije (poemu) *O telo tvori me* (2011). Piše poeziju i kratke priče.

Nenad Milošević (1962, Zemun), objavio je šest knjiga pesama: *Pospanost* (1992), *Umanjenja* (1996), *Jureći u raj* (2000), *Mesta* (izbor iz poezije, 2004), *Pesme sa Save i Dunava* (2005), *Time code* (2009). Objavio je i knjigu *Iz muzeja šumova* (antologija novije srpske poezije 1988-2008, Zagreb, 2010). Bio je urednik za poeziju u listu „Književne novine“ od 1998. godine do 2001. godine, kao i stalni saradnik i jedan od urednika u časopisu za žensku književnost „ProFemina“. Pisao je eseje i književnu kritiku u časopisima i magazinima kao i za Televiziju Beograd. Piše scenarije i režira dokumentarne sadržaje. Završio je Fakultet političkih nauka u Beogradu. Radi kao urednik u Redakciji za nauku i obrazovanje Televizije Beograd. Pojedinačne pesme prevedene su mu na nekoliko svetskih jezika. Takođe, zastupljen je u nekoliko antologija srpske poezije na stranim jezicima kao i u nekoliko domaćih antologija.

Dušan Patić (1962, Zrenjanin), diplomirao je na Odseku za jugoslovenske književnosti Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Tokom studija uređivao je studentski književni list „To jest“. Jedan je od osnivača i urednika knjižare i izdavačke kuće „Solaris“. Objavio je dve zbirke poezije: *Čioda (Ulisov osmeh)* (1988) i *Snovi i dodiri* (2010). Prevodi sa ruskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Ranko Pavlović (1943, Šnjegotina Gornja, kod Teslića), piše poeziju, prozu i dramske tekstove, za odrasle i za decu. Bavi se književnom kritikom i esejistikom. Objavio je jedanaest zbirki pesama (*Kosti i sene, Srž, Lov, Pesnikov prah, Monaški soneti...*), dvanaest zbirki pripovedaka, četiri romana, jednu zbirku eseja i dvadesetak knjiga za djecu. Zastupljen je u čitankama, lektiri i mnogim antologijama. Živi i stvara u Banjaluci.

Paola Petrić (1975, Beograd), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na Odseku za nemački jezik i književnost, gde je završila i master studije. Tokom studija je boravila na jednogodišnjem stručnom usavršavanju na Univerzitetu u Hanoveru, SRN. Završila je Diplomatsku akademiju u Ministarstvu spoljnih poslova SCG 2005. godine. Zaposlena je u Fondaciji „Hajnrh Bel“ kao koordinatorka za projekte. Bavi se i prevodjenjem. Živi u Beogradu.

Zdravko Petrović (1981, Bečej), diplomirao je i magistrirao na Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavio je

studiju *Kreativni haos „Burleske gospodina Peruna boga groma“* (2011). Živi u Bečeju.

Nune Popović (1974, Beograd), kreator i pionir masovnog i nenasilnog otpora protiv režima Slobodana Miloševića zbog čega je bio zlostavljan od strane policije i bio primoran da napusti zemlju zbog nameštenih sudskih procesa između 1996-2003. Globalni mediji su izveštavali o njegovom angažovanom umetničkom radu: CNN, BBC, SKY, AP, Reuters, Corbis i drugi. Stipendista Književne akademije Tradicija avangarde od 1993. do 1996. u Beogradu. Od 2000. do 2010. živeo je u Ljubljani gde je radio kao kreativni direktor i medijski savetnik. Od 2001. do 2006. kreirao je vizuelni identitet i vodio produkciju zaštitnika ljudskih prava Republike Slovenije. Godine 2004. sa Tamarom Četković osnovao je „Nune produkciju“, kreativni studio za dizajn, veb produkciju i gerila marketing. Objavio je sledeće knjige: *Anarchy* (1997); *Rusija* (1992), kao i monografiju *Nune i MAGNET „Živela sloboda!“* (2011). Solo izložbe: Nune i MAGNET „Živela sloboda!“ (Muzej savremene umetnosti Vojvodine, 2011), Zoran Đinđić – A Modern Serbia (Centar za kulturnu dekontaminaciju, Beograd, 2004); Tragovi Punka (Studentski kulturni centar, Beograd, 1995). Od 2010. živi u Novom Sadu.

Igor Rajnjak (1987, Novi Sad), studira komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Piše književnu kritiku i eseje. Prevodi sa ruskog i engleskog. Živi u Novom Sadu.

Marija Rakić Šaranac (1982, Kragujevac), piše poeziju i prevodi sa engleskog. Objavila je tri zbirke poezije: *Naličje mene* (2001), *Antikvarnica na kraju grada* (2005), koja je osvojila nagradu „Aladin Lukač“ za 2006. godinu, a dobitnica je i prve nagrade na 39. Festivalu poezije mladih u Vrbasu, gde joj je štampana zbirka *Obe strane sveta* (2008). Živi i radi Kragujevcu.

Maja Solar (1980, Zagreb), masterirala je filozofiju na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Na istoj katedri radi kao asistentkinja. Članica je kluba studenata i studentkinja filozofije „Gerusija“, škole poezije koju vodi Dubravka Đurić – AŽIN (Asocijacija za žensku inicijativu) i poetsko-političkog teatra *Poetske rupe*. Autorka je i učesnica performersko-poetskog programa *LILITiranje* (izvođenje poezije pesnikinja). Objavila je zbirku poezije *Makulalala-*

latura (2008), za koju je dobila „Brankovu nagradu“. Živi u Novom Sadu.

Srdan Srdić (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Jedan je od pobednika konkursa za najbolju neobjavljenu priču internet sajta www.bestseler.net, a dobitnik je i prve nagrade za prozu na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ (2007), kao i stipendije Fonda „Borislav Pekić“ (2010). Objavio je roman *Mrtvo polje* (2010) i zbirku priča *Espirando* (2011). Radi kao urednik na međunarodnom festivalu kratke priče „Kikinda Short“.

Žarka Svirčev (1983, Senta), završila je master studije na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, a trenutno je na doktorskim studijama na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljena studija *Ah, taj identitet! Dekonstrukcija rodnih stereotipa u stvaralaštvu Dubravke Ugrešić* (2010). Živi u Bečeju.

Ala Tatarenko (Алла Татаренко, 1962, Mogiliv-Podiljskij, Ukrajina) slavista, istoričar književnosti, prevodilac, književni kritičar. Docent katedre za slavistiku Univerziteta „Ivan Franko“ u Lavovu (Ukrajina). Prevela na ukrajinski *Enciklopediju mrtvih, Grobnicu za Borisa Davidoviča, Lautu i ožiljke* D. Kiša, *Novi Jerusalim* B. Pekića, *Zvezdani plašt* M. Pavića, brojna prozna i pesnička dela savremenih srpskih pisaca. Priredila je antologiju savremene srpske pripovetke *Neodoljivi Eros Priče*. Prevodi na srpski prozu i poeziju ukrajinskih književnika. Autor knjiga *Mesto susreta: ogledi o srpskoj književnosti* (2008), *U začaranom trouglu: Crnjanski, Kiš, Pekić: eseji i studije* (2008), više književnoistorijskih radova, književnokritičkih tekstova i eseja na srpskom i ukrajinskom jeziku.

Miroljub Todorović (1940, Skoplje), diplomirao je na pravosudnom odseku Pravnog fakulteta u Beogradu. Sa grupom stvaralaca 1969. osniva neo-avangardni književno-umetnički pokret signalizam, a sledeće godine pokreće Internacionalnu reviju „Signal“. Radio je kao novinar, profesor u srednjoj školi, sekretar redakcije, urednik časopisa i kao savetnik za međurepubličku i međunarodnu kulturnu saradnju u Ministarstvu kulture Republike Srbije. Godine 1982. odlazi u penziju i u potpunosti se posvećuje književnom i umetničkom radu. Objavio

oko pedeset knjiga poezije, deset knjiga proze, i još petnaestak knjiga esejistike, polemika, knjiga za decu. Poezija, eseji i intermedijalni radovi objavljeni su mu na više jezika u antologijama, zbornicima, katalozima, listovima i časopisima. Kao umetnik imao je dvanaest samostalnih izložbi, a izlagao je i na preko šest stotina kolektivnih međunarodnih izložbi crteža, kolaža, vizuelne poezije, mejl-arta i konceptualne umetnosti. Dobitnik je više priznanja i nagrada za svoj književni i umetnički rad.

Boško Tomašević (1947, Bečej), doktor književnih nauka, književni teoretičar, esejist, kritičar, pesnik. Profesor po pozivu na univerzitetima Frajburg, Nansi, Hajdelberg, Berlin. Do sada je objavio oko četrdeset knjiga, od čega trinaest knjiga iz oblasti književne teorije i nauke o književnosti, jedan roman (*Zakasneli izveštaj jednoj akademiji*, 2000) i dvadesetak pesničkih zbirki. Član je francuskog Društva pisaca, francuskog i austrijskog PEN-a, Evropske Akademije nauka i umetnosti. Živi u Insbruku.

Oleg Tomić (1968, Nova Gradiška), studirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Objavio je zbirku poezije *7 iza vilice* (1993), knjigu kratkih priča *Orso Negru* (1997) i romane *Incognito* (2001), *Out of the Blue* (2002), *Francuski kalendar* (2006) i *Povređenost* (2011). Živi u Subotici.

Siniša Tucić (1978, Novi Sad), pesnik, esejista, multimedijalni umetnik. Objavio tri zbirke poezije: *Betonska koma* (1996), *Krvava sisa* (2001) i *Nove domovine* (2007). Jedan je od priređivača zbornika nove novosadske poezije *Nešto je u igri* (2008). Saradivao u mnogim časopisima. Tokom devedesetih delovao je u okviru umetničke grupe MAGNET, poznate po svojim umetničkim performansima angažovanim protiv tadašnjeg režima. Bavio se sceniskim izvođenjem u Kamernom pozorištu muzike – OGLEDALO. Poeziju je izvodio sa bendom Alice In Wonderband. U periodu od 2005. do 2008 bio je angažovan u Centru za novu književnost – NEOLIT. Živi u Novom Sadu.

Mihail Veler (Михаил Иосифович Веллер; 1948, Kamenec-Podoljski, Ukrajina), ruski pisac. Diplomirao je lingvistiku na Lenjingradskom univerzitetu. Radio je kao savetnik u dečjem letnjem kampu, kao lovac u Tamiру, kao pastir na altajskim planinama, kao drvoseča, muzejski radnik, novinar, učitelj – sve u svemu, ukupno oko 30 profesija. Velerova prva

knjiga, izabrane kratke priče pod naslovom *Želim da budem čistač dvorišta*, objavljena je u Estoniji 1983. godine. Nakon popuštanja cenzure posle „glasnosti“ objavio je: *Srcelomac* (1988), *Tehnologija kratke priče* (1989), *Randevu sa slavnima* (1990), *Avanture majora Zvjagina* (1991) i *Legende o Nevskom prospektu* (1993). Njegova mini novela *Nož Serjože Dovolatova* izazvala je književni skandal, a poslednji bestseler *Glasnik iz Pize* (2000) imao je jedanaest izdanja. Knjiga *Vavilonska kula* (iz koje je i priča „Pax Americana“) predložena je za nagradu „Nacionalni besteler“ 2005. godine. Drži predavanja o modernoj ruskoj prozi na univerzitetima u Milanu, Jerusaliimu i Kopenhagenu. Živi između Moskve i Talina.

Tomo Virk (1960, Ljubljana), redovni je profesor na Odseku za uporednu književnost Filozofskog fakulteta Univerziteta u Ljubljani. Bio je glavni, odnosno, odgovorni urednik revije *2000, Literatura i Primerjalna književnost*, te urednik ili član uredništva mnogih domaćih i stranih strukovnih revija i naučnih zbornika. Objavio je jedanaest knjiga iz područja esejistike, uporedne književnosti, metodologije nauke o književnosti, postmodernizma i savremene slovenačke proze. Deluje i kao prevodilac; preveo je preko dvadeset knjiga lepe književnosti, filozofije i nauke o književnosti. Za svoj stručni i naučni

rad dobio je nagrade „Zlata ptica“, „Nagrada Marjana Rožanca“ i „Zlati znak ZRC SAZU“.

Milena Vranešević (1988, Novi Sad), diplomirala je na Odseku za komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde trenutno pohađa i master studije. Živi u Novom Sadu.

Jasmina Vrbavac (1965, Beograd), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu, magistrirala na FDU. U Televiziji Beograd radi od 1987. godine, isprva kao honorarni saradnik, danas kao urednik u Redakciji za kulturu pod čijim okriljem je ostvarila veliki broj emisija i priloga o savremenoj književnosti kao autor, voditelj, kritičar... Objavljivala u brojnim domaćim književnim časopisima književnu kritiku i prozu. Objavila knjige *Žrtvovanje kralja – Mit u dramama Ljubomira Simovića* (2005) i knjigu eseja *Tri i po* (2007). Živi u Beogradu.

Nikola Živanović (1979, Kragujevac), diplomirao je opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše pesme, eseje, književne kritike i prevodi poeziju sa engleskog. Objavio je tri zbirke pesama: *Aleja časovnika* (sa Aleksandrom Šarancem, 1998), *Narcisove ljubavne pesme* (1999) i *Astapovo* (2009).